

Nieuw-Vlaams Magazine

Maart 2018

- Zuhal Demir pakt het probleem van de schuldindustrie aan
- Hoofddoeken op school? Neen, bedankt!

Matthias Diependaele en Anneleen Van Bossuyt:
"Iedereen wint bij een #SlimVlaanderen"

MAGAZINE VAN DE

NVA
DE VERANDERING WERKT

290

Elke verkeersdode is er één te veel. Vlaanderen zet daarom hard in op een daling van het aantal verkeersslachtoffers. Met succes. 290 verkeersdoden is een absoluut laagterecord. Een pluim voor Vlaams minister van Verkeer Ben Weyts, die onpopulaire maatregelen niet schuwt om zijn doel te bereiken.



Geert Noels (Econopolis)

@GeertNoels op 8/03/2018

Een half miljard euro per jaar. Zoveel kost het binnenkort jaarlijks omdat Verhofstadt de begroting in 2003 wilde opsmukken. Laat dat even inzinken.

Koen De Leus (BNP Paribas Fortis)

@KoenDeLeus op 27/02/2018

Weerom #staking maar de feiten veranderen niet: enkel toename bijdragers garandeert pensioen jongeren.



Britse hulp in strijd tegen mensensmokkel

Het Verenigd Koninkrijk en België gaan samenwerken in de strijd tegen de transmigratie. Jan Jambon en Theo Francken sloten daarover een akkoord met het Britse ministerie van Binnenlandse Zaken. Beide landen lanceren een gezamenlijke ontradingscampagne en er komt een betere uitwisseling van informatie. De Britten zullen helpen bij Belgische acties tegen mensensmokkelaars.



Nou moe

“Brussel wordt een nachtmerrie met de N-VA”, dixit PS-coryfee Philippe Moureaux in het weekblad *Bruzz*. Wij begrijpen hem. Voor mensen met graaigrage handjes is Brussel momenteel een droomstad. De roep om een transparant en efficiënt bestuur is dan uiteraard een nachtmerrie. Toch hadden wij liever dat Moureaux en zijn partij wat meer hun best deden om van Brussel een plek te maken waar het voor iederéén prettig ontwakken is. Want Brussel is een wereldstad, géén zelfbedieningszaak. Hoog tijd voor de kracht van Verandering.



“Iedereen die kan, moet actief zijn. Wie fysiek of mentaal niet (meer) kan, moeten we helpen. Wie kan, maar niet wil, valt uit de boot. Zodra een basisinkomen ertoe leidt dat de boer vroeger stopt met ploegen, een kind niet meer zijn best doet of de ondernemer er niet meer aan begint, is de wereld naar de vaantjes.”

Ignace Van Doorselaere
in *De Tijd*, 13 maart 2018

Goed bezig

Van 15 naar 150 miljoen. Nee, dit gaat niet over Euromillions, wel over de kostprijs van de kernuitstap. Die zal minstens 150 miljoen euro kosten, zo berekenden milieu-economen van de universiteit van Gent. Al landden ze eerst op 15 miljoen. Een rekenfoutje, zo luidde de uitleg, en dat overkomt de besten. Gelukkig werd het op tijd rechtgezet. Want alle kerncentrales dicht in 2025, dat zou pas een misrekening zijn.

12

De erfbelasting wordt ingrijpend hervormd en dat is een goede zaak. Minister-president Geert Bourgeois spreekt van een gerichte belastingverlaging om materiële miserie bij emotioneel verlies te beperken.



16

“Door het uitdrukkelijk tonen van levensbeschouwelijke tekens op school, benadruk je de verschillen tussen groepen leerlingen.” Vlaams Parlementslid Koen Daniëls verdedigt het algemeen verbod op het dragen van levensbeschouwelijke tekens in het gemeenschapsonderwijs.



18

Europees Parlementslid Sander Loones schreef een kritisch Bankenrapport. Hij vindt het immers niet kunnen dat de Vlaamse spaarders borg moeten staan voor landen die hun zaakjes niet op orde hebben.



27

Is statiegeld dé oplossing voor zwerfvuil? De N-VA vindt van niet: het systeem is duur en niet efficiënt.

Kamperen



Op een aantal plaatsen in Vlaanderen kamperden er de afgelopen maand weer ouders voor de schoolpoort. Op die manier hopen zij te verzekeren dat hun kind naar de school van hun voorkeur kan gaan. Aangenaam is dat niet. En leuke tv-beelden levert het alleszins niet op.

Dat ouders die drieste stap zetten, is een gevolg van het systeem van dubbele contingentering. Elke school moet naast een contingent ‘gewone leerlingen’ ook een contingent ‘kansarme leerlingen’ inschrijven. Is het contingent volzet, dan hebt u pech en moet uw kind naar een andere school.

Dat levert op sommige plaatsen absurde situaties op. In Gent willen ouders met elkaar ruilen om de school van hun voorkeur te krijgen. Maar dat kan niet volgens de dubbele contingentering. De politiek correcte kerk toonde zich weer van haar meest starre en doctrinaire kant.

Opvoeding

Ouders willen zelf hun kinderen opvoeden en geen keuzes opgedrongen krijgen. De overheid verschaft onderwijs, maar ze voedt onze kinderen niet op. Dat komt toe aan de ouders. En de overheid kan en mag al zeker geen beslissingen nemen over de toekomst van de kinderen.

Ik ben ervan overtuigd dat ouders liever kamperen en de vrijheid hebben om te beslissen waar hun kinderen naar school gaan, dan dat ze dat overlaten aan een of ander ondoorzichtig, centralistisch mechanisme dat de individuele vrijheid inperkt.

En daarvoor staat de N-VA garant: voor de keuzevrijheid van de ouders. Ook al zijn sommige pedagogelaars het daarmee oneens. Het voormalige hoofd van het katholieke onderwijs Mieke Van Hecke zegt in *Knack*: “Bart De Wever is zagezegd de beste garantie dat de colleges hun hoge niveau kunnen behouden. Versta: ik doe wat de Guimardstraat verzuimt.”

Wel, dit keer ga ik haar niet tegenspreken.

Bart De Wever
Algemeen voorzitter N-VA

De 'nieuwe cultuur' van het Brusselse stadsbestuur

De saga rond de audit van de Brusselse vzw Gial toont dat de 'nieuwe cultuur' van het Brusselse stadsbestuur nep is. Vzw Gial beheert de informatica bij de stad Brussel. Het is een van de vzw's waarvoor Johan Van den Driessche vorige zomer een audit vroeg. Zijn voorstel werd echter weggevuifd.

Nu blijkt dat in de achterkamers van het stadsbestuur de audit toch werd uitgevoerd. Weliswaar maar half, zowel inzake diepgang als met betrekking tot de onderzochte periode. Wat de zaak nog erger maakt, is dat het auditrapport moest uitlekken opdat de gemeenteraadsleden en Brusselaars kennis konden nemen van wat er fout liep.

Achterkamerpolitiek

"Het rapport legt een hele reeks misbruiken bloot, waaronder inbreuken tegen de wet op de overheidsopdrachten. De mooie beloftes van vorige zomer ten spijt is aan de achterkamerpolitiek van het stadsbestuur niets gewijzigd", besluit Johan Van den Driessche.



Johan Van den Driessche: "Aan de achterkamerpolitiek van het Brusselse stadsbestuur is niets gewijzigd."

Geen plan voor Brusselse tunnelhinder

Vier maanden voor de aangekondigde zomersluiting van de Leopold II-tunnel heeft Brussel nog steeds geen minderhinderplan. Nochtans worden de werken aan de tunnel al jaren voorbereid. Brussels volksvertegenwoordiger Cielte Van Achter vraagt zich af hoe Brussel bereikbaar zal zijn tijdens die zomersluiting.

Door de gebrekkige voorbereiding van Brussels minister van Mobiliteit Pascal Smet (sp.a) kunnen de Brusselaars en de pendelaars zich niet voorbereiden op de hinder. Van Achter roept de minister daarom op om snel duidelijke afspraken te maken en werk te maken van een communicatiecampagne.

Ze geeft hem alvast een goede tip: "Iedereen die wel eens naar Antwerpen rijdt, weet dat je best www.slimnaarantwerpen.be raadpleegt. Maar voor Brussel bestaat een dergelijke website nog niet."



Meer handen aan het bed

De vacatures in de zorg geraken niet ingevuld en de zorgopleidingen zijn onpopulair. "Daarom is een zorgshift nodig als antwoord op de vergrijzing en de toenemende vraag naar zorgverleners", zegt Vlaams Parlementslid Peter Persyn.



Het aantal vacatures in de Vlaamse zorgsector steeg op twee jaar tijd met ruim 35 procent. De stijging is deels het gevolg van de snelle toename van het aantal nieuwe plaatsen in de woonzorgcentra. Maar tegelijkertijd gaan zorgberoepen gebukt onder een negatieve beeldvorming, waardoor de zorgopleidingen minder populair zijn geworden.

Zorgberoepen opwaarderen

"Als we vinden dat de zorg een belangrijke maatschappelijke en economische meerwaarde betekent, moeten we de zorgberoepen opwaarderen", aldus Persyn. "Een zorgshift betekent meer middelen en geld voor handen aan het bed. En dat is een essentiële voorwaarde voor een betaalbare en kwaliteitsvolle zorg op termijn."

Groen licht voor 'cash-for-cars'

Werknemers kunnen binnenkort hun bedrijfswagen inruilen voor een vergoeding. 'Cash-for-cars' laat hen toe vrij te kiezen hoe ze naar hun werk gaan. "Elke wagen minder op de weg is een bijdrage tot de oplossing van onze mobiliteits- en luchtkwaliteitsproblemen", reageert Kamerlid Daphné Dumery.



"Cash-for-cars is vrijwillig voor werknemer en werkgever", legt Daphné Dumery uit.

De werkgever beslist zelf of hij de mobiliteitsvergoeding invoert in zijn onderneming. Hij kan daarbij kiezen of hij het systeem toepast op de hele organisatie, op een deel daarvan of enkel voor bepaalde categorieën werknemers. Voorwaarde is wel dat hij al gedurende een ononderbroken periode van 36 maanden bedrijfswagens ter beschikking stelt.

Netto cash

De werknemer is eveneens vrij om te kiezen of hij zijn bedrijfswagen omruilt voor cash, op voorwaarde dat hij gedurende minstens 12 maanden over een bedrijfswagen beschikte in de voorafgaande 36 maanden. "Cash-for-cars is vrijwillig voor werknemer en werkgever. Mensen kunnen zelf kiezen waaraan ze het geld spenderen. Dat hoeft niet per se mobiliteit te zijn", besluit Dumery.

Meer blauw op het web

Police-on-web heeft nood aan bijkomende investeringen en een uitgebreider aanbod. Dat is de conclusie van Kamerlid Brecht Vermeulen na de vaststelling dat police-on-web in 2017 52 keer per dag werd gebruikt.

Police-on-web is een virtueel politieloket dat burgers toelaat om online aangifte te doen. "Je kan momenteel echter slechts zeven soorten aangiften doen op police-on-web", zegt Vermeulen. "We kunnen dat uitbreiden. Voor kleine aangiften is het absurd om een halve dag verlof te moeten nemen als je dat ook 's avonds via het internet kan regelen."

Alle politiezones op één systeem

Een bijkomend verbeterpunt is volgens Vermeulen het aantal politiezones dat police-on-web gebruikt. "Momenteel gebruiken vijftig politiezones in België het systeem nog niet. Sommige gebruiken een eigen systeem. Alle politiezones zouden beter naar het uniforme police-on-web overschakelen", vindt Vermeulen.



"Het is absurd om verlof te moeten nemen voor een aangifte als je dat ook 's avonds via het internet kan regelen", vindt Brecht Vermeulen.

Slimme ledverlichting in alle Vlaamse straten

Vlaams Parlementslid Andries Gryffroy en zijn collega Bart Nevens willen alle straatlampen in Vlaanderen versneld laten vervangen door zuinigere ledlampen. Dat zou een besparing betekenen van 32 miljoen euro per jaar. Ledverlichting laat bovendien 'slimme' verlichting toe. Op bepaalde tijdstippen kunnen de lampen worden gedimd of zelfs gedoofd. Zo kunnen we de Vlaamse lichtvervuiling tegengaan. Het voorstel van Andries Gryffroy en Bart Nevens krijgt alvast de steun van zowel meerderheid als oppositie in het Vlaams Parlement.

Lokale besturen tegen huurdiscriminatie

Vlaams minister van Wonen Liesbeth Homans wil discriminatie op de huurmarkt aanpakken met de hulp van de lokale besturen. Door de gemeentelijke woondiensten te betrekken, wil ze voor kandidaat-huurders de drempel verlagen om klacht in te dienen. In praktijktests ziet minister Homans geen heil: “We willen niet de indruk wekken dat elke huurder een racist is.”

“De drempel om klacht in te dienen bij een rechtbank is te hoog voor veel mensen. Zelfs naar Unia stappen is niet evident voor iedereen”, aldus de minister. Door de gemeentelijke woondiensten of de woonwinkels te betrekken wil ze het kandidaat-huurders gemakkelijker maken een klacht wegens discriminatie in te dienen.

De verhuurder beslist

Praktijktests ziet de minister niet zitten. “Het is aan de verhuurder om te kiezen aan wie hij verhuurt. Dat hij daarbij rekening houdt met het beschikbare inkomen, is logisch. Hij wil immers de garantie dat de huur elke maand wordt betaald. We hebben die verhuurders nodig en willen niet de indruk wekken dat elke verhuurder discrimineert of racistisch is.”



Minister van Wonen Liesbeth Homans ziet praktijktests op de huurmarkt niet zitten.

Camerawet brengt criminelen in beeld

“Criminelen beschikken vaak over technologische snuffjes. De samenleving moet die ook durven gebruiken om hen te bestrijden.” Minister van Binnenlandse Zaken en Veiligheid Jan Jambon is trots op de nieuwe camerawet, die het parlement bijna unaniem goedgekeurde.

De zogenoemde camerawet maakt komaf met alle grijze zones die er nog bestonden rond veiligheidscamera's. Hij anticipeert op intelligente technologieën en beantwoordt aan de nieuwe Europese privacyregels. Van *Big Brother* is geen sprake, meent de minister. “Beveiligingscamera's zijn er om criminelen te pakken, niet om brave burgers in de gaten te houden.”

Criminaliteit bestrijden

Minister Jambon roept alle openbare besturen en politiezones op om maximaal gebruik te maken van beveiligingscamera's.

“Camera's zijn een opportuniteit die we moeten omarmen in de criminaliteitsbestrijding”, concludeert minister Jambon.



Jan Jambon: “De camerawet maakt komaf met alle grijze zones die er nog bestonden rond veiligheidscamera's.”

Premie voor zelfstandige oudere

Met een premie van duizend euro per maand wil Vlaams minister van Werk Philippe Muyters oudere werkzoekenden aanmoedigen te starten als zelfstandige in hoofdberoep.

De premie moet de inkomensonzekerheid wegnemen voor oudere werklozen die een eigen zaak willen starten. “De premie start op het moment dat de werkzoekende de sprong waagt en zich inschrijft als zelfstandige in hoofdberoep. Dan is de inkomensonzekerheid het grootst”, vertelt minister Muyters.

Droom waarmaken

De premie is er enkel voor werkzoekenden ouder dan 45 jaar. Bovendien moeten de werkzoekenden eerst een ondernemerschapstraject doorlopen, waarbij de haalbaarheid van hun ondernemingsplan onder de loep wordt genomen. Uit cijfers van de VDAB blijkt dat vanaf 45 jaar nog maar weinig werkzoekenden voor een zelfstandige baan kiezen. “Met de premie wil ik hen helpen hun droom te verwezenlijken”, besluit Philippe Muyters.

Eenvoudigere en veiligere arbeidsmigratie met de 'permis unique'

Buitenlandse werknemers die in België willen verblijven om te werken, krijgen voortaan één gecombineerde vergunning. Met die 'permis unique' stelt België zich in regel met de Europese wetgeving.

“De gecombineerde vergunning maakt de procedure eenvoudiger voor werknemer en werkgever. Daarnaast wordt het makkelijker te controleren of een migrant legaal in het land is, en of hij toegang heeft tot de arbeidsmarkt”, legt staatssecretaris voor Asiel en Migratie Theo Francken uit.

Grondig screenen

Concreet moet de werknemer zijn aanvraag indienen bij het bevoegde gewest. Binnen de tien dagen controleert het gewest de volledigheid van het dossier. Een kopie ervan gaat naar de Dienst Vreemdelingenzaken, die 60 dagen krijgt om te beslissen over het verblijfsrecht. “Die doorlooptijd is kort genoeg om de concurrentiepositie van onze bedrijven niet in gevaar te brengen, maar lang genoeg om de Dienst Vreemdelingenzaken de kans te geven alle dossiers grondig te screenen op veiligheid”, besluit Theo Francken.



“De Dienst Vreemdelingenzaken krijgt voldoende tijd om alle dossiers grondig te screenen op veiligheid”, aldus Theo Francken.

Stroomplan bundelt krachten tegen drugscriminelen

Met het Stroomplan bindt de federale regering de strijd aan met de drugsproblematiek in de haven van Antwerpen en de criminele netwerken die actief zijn in de stad. Het plan bundelt de krachten van lokale en federale politie, douane, sociale en fiscale inspectie en parket in één taskforce van op termijn 80 mensen.

Centraal staat de verbeterde screening van alles wat de Antwerpse haven binnenkomt. Het plan bevat ook een proefproject rond de screening van havenmedewerkers. “Bepaalde functies zijn gevoelig voor corruptie. Bedrijven die dat willen, zullen de kans krijgen mensen te screenen”, legt minister van Binnenlandse Zaken en Veiligheid Jan Jambon uit.

Maximale openheid en maximale controle

Ook de douane krijgt versterking. Daarnaast gaan de boetes omhoog voor operatoren die voor controle geselecteerde containers niet bij de douane aanbieden. “Met al deze maatregelen wordt de haven van Antwerpen dé Slimme Poort. Met maximale openheid, maar ook met maximale controle”, verduidelijkt minister van Financiën en Fiscale Fraudebestrijding Johan Van Overtveldt.



Alles wat de Antwerpse haven binnenkomt, wordt beter gescreend.

Federale en regionale uitzendarbeid

Federale diensten en overheidsbedrijven kunnen voortaan een beroep doen op uitzendarbeid. Zo kunnen ze vlotter inspelen op geplande en ongeplande afwezigheden of een plotse toename van de werkdruk.

“De inzet van uitzendkrachten bevordert de dienstverlening aan de klanten van de overheidsdiensten”, zegt minister van Ambtenarenzaken Steven Vandeput.

Eerder al had Vlaams minister van Bestuurszaken Liesbeth Homans uitzendarbeid mogelijk gemaakt bij de Vlaamse overheid en de lokale besturen. “Uitzendarbeid helpt ook om meer diversiteit in het personeel te brengen en biedt mensen uit kansengroepen, laaggeschoolden en vijftigplussers de kans om werkervaring op te doen”, wijst minister Homans op de voordelen van uitzendarbeid.



#SlimVlaanderen: Wat we zelf doen, doen we slimmer

Technologie dringt steeds dieper door in ons leven. Zijn we daarop voorbereid? Kan iedereen mee? Of moeten we ons ongerust maken? Parlementsleden Matthias Diependaele en Anneleen Van Bossuyt maakten het digitale huiswerk van de N-VA. In een nieuwe brochure en op www.slimvlaanderen.be leggen ze uit hoe we van digitalisering een succesverhaal maken voor iedereen.

Eerst en vooral: waarom is het nodig om een brochure te maken over technologie en het slimme Vlaanderen?

Anneleen: “We leven in de tijden van *Black Mirror* (sciencefictionreeks op Netflix, red.). Mensen maken zich zorgen over jobs en robotisering, veiligheid en privacy, en de macht van grote technologieondernemingen zoals Uber of Google.

Technologie evolueert alsmat sneller, en overheden lijken almaar minder greep te hebben op de gebeurtenissen.”

Matthias: “*Technologie wordt slimmer, maar de mens dommer. Straks zijn we overbodig.*’ Dat is natuurlijk overdreven, maar je voelt wel dat veel mensen met vragen zitten. Over de taalgrens leeft dat

nog meer: daar komt men in opstand tegen de zelfscankassa’s en wil men robottaksen.”

Maar Wallonië heeft wel zijn Marshall-plannen. Heeft Vlaanderen nog een wervend project, zoals destijds de Derde Industriële Revolutie van Gaston Geens?

Matthias: “Rond het Marshall-plan wordt veel publiciteit gemaakt, maar met een investering van 2,7 procent van zijn bruto binnenlands product in onderzoek en ontwikkeling trekt Vlaanderen het Belgische gemiddelde wel serieus omhoog. In dit land investeert de Vlaamse Regering meer dan alle andere beleidsniveaus samen.”

Wat is de rol van dat onderzoekscentrum?

Matthias: “De Leuvense ingenieur Roger Van Overstraeten was de eerste die in Vlaanderen een *clean room* bouwde om minuscule chips stofvrij te kunnen ontwikkelen. In de jaren 90 stichtte hij in Leuven Imec, het Interuniversitair Micro-Elektronica Centrum. Vandaag is Imec wereldleider op het gebied van chiptechnologie. Het centrum werkt met Samsung, Intel en universiteiten over de hele wereld samen aan de nieuwste prototypes. De Vlaamse overheid ondersteunt Imec met een dotatie van 100 miljoen euro, maar het centrum is een globale speler met jaarlijks een half miljard toegevoegde waarde voor onze economie.”

Anneleen: “Aan de Gentse universiteit keken we altijd jaloers naar de spin-offcultuur in Leuven. In Gent hadden we iMinds, dat zich eerder specialiseerde in het digitale: het internet der dingen, en software voor de omzetting van ruwe data in kennis. In 2016 fuseerden Imec en iMinds en nu kunnen we eigenlijk van Imec 2.0 spreken. Bovenop de kennis over de hardware komt nu de kennis over de software en algoritmes. De verwachtingen zijn hoog gespannen.”

We subsidiëren onderzoek voor wereldspelers, maar we slagen er veel

Anneleen: “We moesten toen bewijzen dat wat we zelf doen, we ook beter doen. In die tijd zagen het onderzoekscentrum Imec en het investeringsfonds GIMV het levenslicht, en werden de samenwerkingen tussen bedrijfsleven en universiteiten op gang getrokken. Dat was allemaal nieuw toen. Nu gaat Imec zelf de boer op met zijn innovaties. Met Technopedia doen ze de komende maanden een pop-up-expo in de Vlaamse centrumsteden: van slimme autostoelen die merken dat je moe wordt tot robots die handelingen kunnen leren van mensen.”

De naam Imec valt regelmatig als het over het Vlaamse innovatiebeleid gaat.

minder in om onze eigen technologieparels zelf te verankeren en te laten doorgroeien. Is dat geen probleem?

Matthias: “Voor veel Vlaamse bedrijven is onderdeel worden van een grote internationale onderneming een manier om door te blijven groeien. Neem nu de Leuvense softwarespecialist LMS: vijf jaar geleden overgenomen door Siemens en sindsdien alleen maar groter geworden. Doorgroeien betekent het juiste ecosysteem uitbouwen. Op vlak van universiteiten zijn ze top, maar ook het geld moet volgen.”

Anneleen: “We zijn geen grote waaghalzen. Voor start-ups zoals je ze ziet in *De Leeuwenkuil* op Vier is er geld genoeg. Maar voor scale-ups - technologiebedrijven die willen doorgroeien - heb je andere fondsen nodig. Johan Van Overtveldt is bezig om de creatie van die grotere kapitaalfondsen te ondersteunen, maar dat gaat niet van vandaag op morgen.”

Julie vergelijken Leuven en Gent. Klopt de indruk dat de dynamiek naar de steden is verschoven?

Anneleen: “Er zit een enorme dynamiek bij de steden. Als lokaal bestuur kan je impact hebben. Gent liep met iMinds en Netlog voorop in de digitale revolutie, terwijl Antwerpen toen nergens stond. Vandaag



De stad Antwerpen introduceerde slimme en traceerbare verkeersborden met een digitaal scherm en ingebouwde gps.

BREEDBEELD

rust Antwerpen verkeerslichten uit met slimme camera's, plaatsen ze slimme verkeersborden en laten ze een multimodale routeplanner bouwen die in real-time de snelste route berekent. Goed voor Antwerpen, maar het zijn verdorie wel vaak Gentse bedrijven die zulke toepassingen bouwen. Het Antwerpse stadbestuur omarmt jonge bedrijven om de stad slim te maken. In Gent doet het bestuur dat vandaag veel minder.”

Matthias: “Concurrentie is goed, anders vallen we in slaap. Maar niet iedere stad moet het warm water willen uitvinden. En dan speelt de Vlaamse overheid haar rol. Vorig jaar op de Vlaamse feestdag lanceerde Bruno Segers van FIT (Flanders Investment & Trade) de oproep om werk te maken van *Smart Flanders*, om ons op de kaart te zetten als slimme steden. Liesbeth Homans pikte daarop in: binnenkort ondertekenen de dertien Vlaamse centrumsteden een opendatacharter, zodat bedrijven apps en toepassingen ineens voor heel Vlaanderen kunnen maken.”

Op Vlaams niveau loopt het met de digitalisering wel al eens mis. Denk maar aan het mislukte miljoenenproject voor de boordcomputer van De Lijn.

Matthias: “Dat is inderdaad een pijnlijk verhaal, en ik wil benadrukken dat er ook heel veel dingen goed lukken. Denk aan Bednet, dat zorgt voor thuisonderwijs voor kinderen, of de algoritmes van de VDAB die cv's kunnen scannen en matchen aan competenties. In Nederland heeft men na onderzoek geconcludeerd dat 40 à 50 procent van de ICT-projecten van de overheid mislukt. Alles gaat zo snel dat het bestek al is achterhaald voor men er goed en wel aan begint. Bovendien zijn het vaak te grote projecten die alles in één willen.”

Anneleen: “In Antwerpen is er een ‘buy from start-ups’-beleid waarbij men opdrachten voor grote problemen in kleinere projecten opdeelt. Dat is de toekomst van het aanbesteden. Gps-tracking van de bus? Dat is één probleem. Tickets? Dat is weer



Vlaanderen moet een digitale proeftuin worden: van slimme autostoelen die merken dat je moe wordt tot robots die handelingen kunnen leren van mensen.

iets anders. Zo kan je een aantal bedrijven laten werken op behapbare problemen. Je betaalt hen veel minder dan bij de grote projecten, maar gaat dan door met de meest veelbelovende processen.”

Vooraf op federaal niveau lijkt een inhaalbeweging nodig. Recent was er nog het verhaal van de rechtbank die geen dvd met een cruciaal verhoor kon afspeelen.

Matthias: “De ingewikkelde bevoegdheidsverdeling is zeker een handicap. Hoe meer mensen bevoegd zijn, hoe gemakkelijker er bij één kwaadwillige een wiel kan afdraaien. In de gerechtelijke middens waar Frans wordt gesproken, is er grote terughoudendheid om bijvoorbeeld met videoverhoren te werken, terwijl dat miljoenen kan uitsparen. Ooit was België een voortrekker: de kruispuntbank sociale zekerheid of het rijksregisternummer waren redelijk revolutionair. Maar vandaag ontbreekt de politieke wil om bijvoorbeeld de verwerking van de ziektebriefjes of de uitbetaling van de werkloosheidsvergoedingen te digitaliseren.”

Anneleen: “In Europa kijken we nogal bewonderend naar Estland. Daar is men van een wit blad begonnen en hebben ze alles

radicaal digitaal kunnen invullen. Maar als je een papieren bureaucratie digitaliseert, dan krijg je een digitale bureaucratie. Het is maar door de administratieve handelingen te herdenken dat het echt eenvoudiger wordt.”

Volgens Bart De Wever is blockchain voor de administratieve vereenvoudiging wat het wiel was voor de mobiliteit. Maar wat is blockchain juist?

Matthias: “Blockchain maakt het mogelijk transacties op een onweerlegbare manier af te handelen en te registreren zonder dat er nog een centraal aanspreekpunt nodig is. Elke administratieve handeling is een versleutelde schakel in iemands digitale ketting. Het is zoals wanneer je een boekhouding bijhoudt: voor iedere transactie komt er lijntje bij, alleen wordt het via blockchain onmogelijk om die lijnen te vervalsen of te verwijderen.”

Anneleen: “Veel ambtenaren zijn met niets anders bezig dan het bijhouden van vergunningen, aktes en registers. Dingen die je gemakkelijk in blockchain kan steken. Als je die energie niet meer in administratie hoeft te steken, kan je focussen op de echte maatschappelijke noden. Als de dokter de geboorte van je kind aanmeldt, bijvoor-

beeld, dan gaat die melding automatisch naar de lokale administratie, Kind & Gezin, je bank en verzekering, je ziekenfonds.”

Futuristen als Elon Musk waarschuwen er nochtans voor om te veel vertrouwen te stellen in algoritmes en artificiële intelligentie.

Matthias: “In principe weet je bij blockchain wie iets in het systeem steekt en kan je vergissingen onmiddellijk in heel de keten rechtzetten. Ik denk ook dat er een groot potentieel is om het leven gemakkelijker te maken. Via automatische rechtentoekening in sociaal beleid, bijvoorbeeld. Het systeem wéét dan of je in aanmerking komt voor een bepaalde premie, terwijl je het nu zelf moet weten en aantonen.”

Anneleen: “Een reëel gevaar is wel dat men politieke keuzes zou verdoezelen achter de ondoordringbaarheid van zo’n algoritme. Denk aan de schoolkeuze in Gent: de Groene schepen van Onderwijs kan zeggen dat die opgelegde keuze de best mogelijke uitkomst is van alle mogelijke algoritmes, maar dat is natuurlijk niet zo. De uitkomst is het gevolg van keuzes die worden ingebakken, zoals de verdeling tussen kansensleerlingen en gewone leerlingen.”

Gent had met Netlog een voorloper van Facebook in huis. Maar met de doorbraak van Facebook was het met hen wel gedaan. Blijven Vlaamse en Europese bedrijven niet altijd kwetsbaar?

Anneleen: “Als zo’n Silicon Valley-bedrijf een bepaalde kritische massa bereikt, dan kan je er niet meer mee concurreren. Maar het einde van Netlog betekende een nieuwe bloei voor de Gentse digitale scene. De mensen achter Netlog zijn met nieuwe bedrijven als In the Pocket en Realoo gekomen. De digitale start-ups en scale-ups in Vlaanderen zitten vooral in de sfeer van zakelijke dienstverlening. Denk maar aan het Gentse Showpad, dat ondertussen ook een zetel heeft in San Francisco. Ze zoeken eerder een niche waarin ze grote klanten kunnen overtuigen in plaats van het grote publiek.”

Een ander heikel punt is het risico dat de nieuwe platformeconomie de sociale bescherming dreigt te ondergraven. De Ubers en Deliveroos van deze wereld hebben geen al te beste reputatie op dat vlak. En robots betalen geen sociale bijdragen, zoals de PS niet onterecht opmerkt.

Anneleen: “Dat klopt, en Europa moet zorgen voor een zo gelijk mogelijke behandeling. Platformen zoals Uber of Airbnb kunnen de gaten in ons systeem vullen, vraag en aanbod beter op elkaar afstemmen. We mogen het kind niet met het badwater weggooiden, maar we moeten wel waakzaam zijn.”

Matthias: “Vroeger spraken we van delocalisering, vandaag is *reshoring* (het terughalen van bedrijfsactiviteiten uit het buitenland, red.) het modewoord. De lonen in de lageloonlanden stijgen, en wij zetten met nieuwe productietechnieken in op een versterking van de maakindustrie. Uit de meest recente cijfers blijkt dat het jobverlies in onze maakindustrie is gestelpt. Bovendien is het is onvermijdelijk dat onze sociale zekerheid steeds meer wordt gefinancierd door andere belastingen dan sociale bijdragen. Zo gaat de helft van de opbrengst van de roerende voorheffing al naar de sociale zekerheid. Ook op dat vlak doet deze regering baanbrekend werk. Maar we moeten wel durven nadenken over onze statuten.

Een zelfstandige in bijberoep betaalt vandaag bijdragen, maar bouwt daarmee niets op. Terwijl dat juist een statuut is waarin mensen experimenteren met ondernemen, voor ze de sprong volledig wagen.”

Succes is natuurlijk niet verzekerd. Zijn jullie er gerust in?

Matthias: “Vlaanderen plukt vandaag nog altijd de vruchten van het beleid van 30 jaar geleden. De kennistransfers tussen onze universiteiten en het bedrijfsleven hebben voor sterke clusters gezorgd. Als Umicore voor zijn Europese batterijfabriek naar Vlaanderen kijkt, dan zijn de fundamenten daarvoor dus al decennia geleden gelegd. En op dat werk bouwen we verder. Niet alleen met innovatiebeleid, maar ook door wetenschap en techniek belangrijker te maken in ons onderwijs, door werknemers levenslang bij te scholen, door de files en de bureaucratie aan te pakken. De resultaten daarvan zie je niet direct. Maar ik heb veel vertrouwen.”

Anneleen: “Vlaanderen op de kaart zetten als netwerk van slimme steden is de logische volgende stap. Een verzameling steden waar creativiteit, ondernemen en het goeie leven samenkomen. Ik ben heel enthousiast om daar in mijn eigen stad de schouders onder te zetten. Gent is te mooi voor Gent alleen. Het is een verhaal dat ook Vlaams en Europees is.”

#SlimVlaanderen in acht unieke animatiefilmpjes

De N-VA maakte haar digitale huiswerk. In de nieuwe brochure #SlimVlaanderen leggen Anneleen Van Bossuyt en Matthias Diependaele uit hoe we de grote maatschappelijke en economische veranderingen in goede banen leiden, ze beheersen én tegelijk de wind in de zeilen geven.

Op www.slimvlaanderen.be kan u de volledige brochure downloaden. U vindt er ook acht unieke animatiefilmpjes die het slimme Vlaanderen illustreer. Wat betekent #SlimVlaanderen voor u als sporter, als ondernemer of als pendelaar? Hoe kan #SlimVlaanderen u helpen in uw contacten met de overheid of met uw huisarts? Surf snel naar www.slimvlaanderen.be en een nieuwe wereld gaat voor u open.



De Vlaamse Regering verlaagt de erfbelasting

De erfbelasting wordt ingrijpend hervormd. De grootste wijziging is de afschaffing van het tarief van 65 procent voor wie erft in de zogenoemde zijlijn. "Een gerichte belastingverlaging om materiële miserie bij emotioneel verlies te beperken", stelt minister-president Geert Bourgeois.

Al sinds 2007 moet de langstlevende partner geen erfbelasting meer betalen op het deel in de gezinswoning dat hij of zij erft. Dat geeft partners woonzekerheid. Nieuw is dat de langstlevende partner ook geen erfbelasting meer moet betalen op de eerste schijf van 50 000 euro.

Erven in de zijlijn

Op een erfenis die je vandaag van broers, zussen of anderen krijgt, betaal je een hoge belasting. De tarieven voor dergelijke erfenissen 'in de zijlijn' lopen immers op tot 65 procent. Met de hervorming van de erfbelasting pakt de Vlaamse Regering die hoge belastingdruk aan. Zo verdwijnt het hoogste tarief van 65 procent. Daarnaast worden ook kleinere erfenissen minder zwaar belast. Voor de eerste schijf van 35 000 euro komt er een nieuw tarief van 25 procent. Vandaag betalen broers en zussen op dat deel nog 30 procent, anderen 45 procent.

Volle wezen

Jongeren die voor hun 21ste hun beide ouders verliezen, zullen geen erfbelasting moeten betalen op het ouderlijke huis. Op die manier wil de Vlaamse Regering de woonzekerheid van de jongere garanderen. De volle wezen krijgen ook een vrijstelling tot 75 000 euro op de middelen die ze van hun ouders erven.

Gedeeltelijke erfenissprong

Vaak krijg je een erfenis pas op latere leeftijd. Wie op oudere leeftijd van zijn ouders erft, heeft die erfenis misschien financieel niet meer nodig en wil ze liever aan de eigen kinderen doorgeven.

Vandaag kan dat al met de vrijwillige erfenissprong, maar dat is een alles-of-niets-verhaal: je kan de volledige erfenis houden, of ze volledig doorgeven. Met een gedeeltelijke erfenissprong lost de Vlaamse Regering dat probleem op. De ervende ouder zal met andere woorden een deel van de erfenis voor zichzelf kunnen houden en het andere deel doorsluizen naar zijn kinderen. Hij of zij heeft één jaar de tijd om de erfenis kosteloos door te geven.



Geert Bourgeois: "Dit is een gerichte belastingverlaging."

Materiële miserie beperken

Geert Bourgeois is heel opgetogen met de nieuwe regels voor de erfbelasting. "Dit is een ingrijpende hervorming van de erfbelasting voor de langstlevende partner, wezen, broers, zussen, neven, nichten én vrienden, met daarbovenop een flexibele erfenissprong. Gerichte belastingverlagingen om materiële miserie bij emotioneel verlies te beperken", aldus minister-president Geert Bourgeois.

Nieuwe erfbelasting (% per schijf)

Huidig tarief		Nieuw tarief	
Broers en zussen			
0-75.000 euro	30%	0-35.000 euro	25%
75.000-125.000 euro	55%	35.000-75.000 euro	30%
> 125.000 euro	65%	> 75.000 euro	55%
Anderen (bv. neven en nichten)			
0-75.000 euro	45%	0-35.000 euro	25%
75.000-125.000 euro	55%	35.000-75.000 euro	45%
> 125.000 euro	65%	> 75.000 euro	55%

Breek de kostenketen van de schuldindustrie

De extra kosten bij late betalingen mogen niet leiden tot een uitzichtloze situatie bij mensen in armoede. “Om de schuldindustrie aan te pakken, moeten we naar de volledige kostenketen kijken”, meent staatssecretaris voor Armoedebestrijding Zuhail Demir. Ze werkt aan een plan dat zowel laatbetalers als schuldeisers ten goede komt.

Iedereen vergeet wel eens een rekening te betalen. Voor mensen in armoede gaat het evenwel vaak niet over vergetelheid, maar over niet (meteen) kunnen betalen. Daardoor stapelen de schulden zich op en komen zij nog meer in de problemen. De situatie kan uitzichtloos worden en mensen zelfs nog dieper in de armoede duwen.

Ondertussen duikt in de media geregeld de ‘schuldindustrie’ op. De ene keer gaat het over onbetaalde schoolrekeningen, de andere keer over achterstallige waterfacturen of ziekenhuiskosten. Telkens komt hetzelfde verhaal terug: bij te late betaling komen er veel extra kosten bij, zoals portkosten, boetes en verwijlinteressen.

Uitzichtloosheid wegnemen

De regelgeving rond die bijkomende kosten kent verschillende tekortkomingen. Staatssecretaris voor Armoedebestrijding Zuhail Demir werkt een aantal voorstellen uit die ervoor zorgen dat schulden niet leiden tot uitzichtloosheid, maar anderzijds ook dat bedrijven sneller achterstallige facturen betaald zien.

“Om de schuldenproblematiek aan te pakken, moeten we de volledige kostenketen bekijken”, zegt staatssecretaris Demir. In de beginfase krijgt een achterstallige betaler herinneringen.

Dan volgt de ‘minnelijke’ fase, vaak met aangetekende brieven. Pas daarna start een gerechtelijke procedure die een deurwaarder de mogelijkheid geeft om effectief beslag te leggen. Elke keer komen er kosten bij.



De eerste aanmaning moet gratis of heel goedkoop zijn.

Uniforme spelregels

Zuhail Demir wil de kostenketen doorbreken door voor elke schakel in de keten realistische verbetervoorstellen

te doen. “Zeker aan het begin van de kostenketen moeten er uniforme spelregels komen. De eerste aanmaning moet gratis zijn of heel goedkoop en zeker niet meer bedragen dan de reële kost die de versturing van een brief of mail meebrengt”, legt ze uit.

In die mededeling moet duidelijk worden aangegeven wat de bijkomende kosten zullen zijn bij een tweede aanmaning. Er moet ook sneller een reglementair afbetalingsplan kunnen worden voorgesteld. Voor bedrijven is de opvolging van een afbetalingsplan een extra kost die we in rekening moeten brengen, maar bedrijven zien zo wel sneller hun geld terug. “Door de kostenketen in te korten en meer remmen te voorzien, maken we echt een verschil voor mensen in armoede en zullen schulden sneller worden terugbetaald”, besluit Demir.

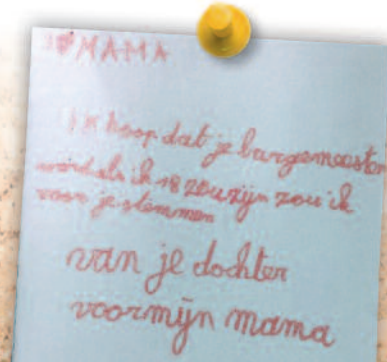


Zuhail Demir werkt aan een plan dat zowel laatbetalers als schuldeisers ten goede komt.



Koen Daniëls in pyjama voor Bednet

Dankzij de vzw Bednet kunnen kindjes die langdurig of chronisch ziek zijn van thuis uit de lessen mee volgen. Op 9 maart vierde de organisatie haar jaarlijkse pyjamadag. Leerlingen en leerkrachten gaan die dag in pyjama naar school om langdurig zieke kindjes een hart onder de riem steken. En natuurlijk kon **Vlaams Parlementslid en N-VA-onderwijsspecialist Koen Daniëls** niet achterblijven. Al stapte hij wijselijk niet zo op de trein naar Brussel.



In tijden van WhatsApp en Facebook Messenger worden kattenbelletjes en briefjes meer dan ooit op prijs gesteld. Zeker als je **Anneleen Van Bossuyt** heet en je dochter wou dat ze al 18 was om voor je te kunnen stemmen.



Proficiat aan Vlaams Parlementslid Sabine Vermeulen





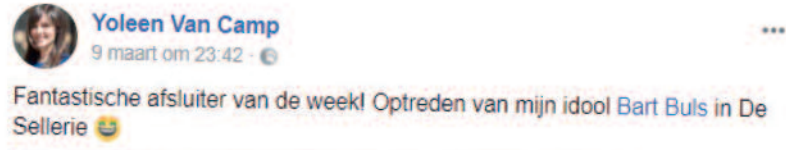
Schoonheid alom!

De Franse kunstschilder Fernand Léger (1881-1955) zag schoonheid in de meest banale en alledaagse dingen. Volgens Kamerfractievoorzitter Peter De Roover was Léger zelfs een visionair. In 'Les Plongeurs' (De duikers) herkent Peter namelijk enkele van zijn concullega's.

Nog tot 3 juni kan u in BOZAR/Paleis voor Schone Kunsten gaan kijken naar de overzichtstentoonstelling 'Schoonheid alom' van deze baanbrekende 20ste-eeuwse kunstenaar.



Van een geheel andere orde: voor Kamerlid Yoleen Van Camp zit schoonheid in de doorleefde stem van Bart Buls, de Kempische Johnny Cash. Bart kent zijn klassiekers en betoont hen op meesterlijke wijze eer, met zijn gitaar als enige metgezel en Yoleen als trouwste fan.



Hoog bezoek voor Jelle Engelbosch in het Vlaams Parlement



Hoofddoeken op school? Neen, bedankt!



De ouders van elf meisjes uit twee middelbare scholen van het Gemeenschapsonderwijs (GO!) in Maasmechelen stapten naar de rechter tegen het verbod op het dragen van levensbeschouwelijke tekens op school. Ze kregen van de Tongerse rechter gelijk. De N-VA geeft de rechter maatschappelijk ongelijk.

Ook het GO! zelf is allerminst opgezet met de uitspraak van de rechter en besliste in beroep te gaan. Terecht, wat de N-VA betreft. In het GO! geldt sinds 1 september 2013 een algemeen verbod op het dragen van levensbeschouwelijke tekens.

“Opmerkelijk is dat de ouders van de meisjes uit de Maasmechelse scholen naar de rechter trokken tegen een regel in het schoolreglement, dat ze bij de inschrijving zelf ondertekenden”, zegt Koen Daniëls, Vlaams Parlementslid en onderwijsspecialist van de N-VA. Daniëls vindt het ook opvallend dat de rechter het ene mensenrecht - vrijheid van beleving van godsdienst - belangrijker vindt dan het mensenrecht dat onderdrukking verbiedt.

Gelukkig geldt het vonnis enkel voor de elf meisjes. Niet voor het GO! in zijn geheel en al zeker niet voor alle andere scholen die ook een verbod op het dragen van levensbeschouwelijke tekens in hun schoolreglement hebben opgeno-

men. Het beroep dat het GO! instelde, is trouwens opschortend, zodat de elf meisjes nog steeds zonder hoofddoek naar hun school moeten.

Sociale druk en indoctrinatie

De N-VA steunt de bestaande regeling waarbij elke inrichtende macht zelf bepaalt wat haar beleid is inzake het dragen van levensbeschouwelijke tekens. Veel Vlaamse scholen laten geen opzichtige levensbeschouwelijke tekens toe omwille van de gelijkheid, en om sociale druk en indoctrinatie te vermijden.

“Door het uitdrukkelijk tonen van levensbeschouwelijke tekens op school, ga je verschillen tussen groepen leerlingen benadrukken”, aldus Daniëls. “En je ruimt plaats voor groepsdruk, terwijl een school net een plaats moet zijn waar kinderen zich vrij van druk kunnen ontwikkelen. Ik geloofde dan ook mijn oren niet toen ik Mieke Van Hecke, de voormalige topvrouw van het katholieke onderwijs en CD&V-politica in

Gent, het dragen van een hoofddoek hoorde verdedigen in een debat met mensenrechtenactiviste Darya Safai, die het religieuze fanatisme net ontvluchtte.”

Hoofddoeken noch vergieten

De N-VA steunt ook het geldende hoofddoekenverbod in het GO!. Dat kwam er nadat moslima's die geen hoofddoek droegen onder druk werden gezet om dat wel te doen, onder meer door mannelijke leeftijdsgenoten. Het verbod is, zoals de Raad van het Gemeenschapsonderwijs motiveerde, nodig om polarisering in bepaalde scholen te vermijden. Bovendien draagt het GO! neutraliteit hoog in het vaandel en vrijwaart het verbod op levensbeschouwelijke symbolen die neutraliteit. Het Grondwettelijk Hof bevestigde in zijn arrest van 15 maart 2011 dat het Gemeenschapsonderwijs bevoegd was om het in te voeren.

“Laat de school, als krachtige en open leeromgeving, een plek zijn waar leerlingen vrij en gelijk kunnen zijn en waar niemand tekens van onderwerping aan gelijk wie hoeft te dragen. Ook niet aan een vliegend spaghettimonster”, besluit Daniëls. “De school is niet de plaats voor hoofddoeken, noch voor vergieten op het hoofd.”

Kamerlid Rita Bellens: “Werk aan de Wereldwinkel”



© Anne Dekroek

De onthullingen over seksueel misbruik door medewerkers van Oxfam UK in Haïti en van andere organisaties elders in de wereld leggen een dieperliggend probleem bloot: er is een gebrek aan duidelijke, algemene spelregels in de sector. Daardoor lijkt het alsof ngo's een blanco cheque krijgen waarmee ze hun zin mogen doen. Kamerlid Rita Bellens wil dat aanpakken.

Feit is: momenteel is het bijzonder moeilijk om te weten te komen wanneer er iets misloopt bij ngo's. Ze staan zelf in voor de controle op en opvolging van het gedrag van hun medewerkers. Ze zijn niet wettelijk verplicht om mistoestanden te rapporteren aan de overheid. Tot zover de transparantie waarop ngo's bij anderen - vaak bedrijven - zo graag hameren.

“Verbazend”, vindt Rita Bellens. “De overheid levert 80 procent van het budget voor ngo-projecten. Hoe niet-gouvernementeel zijn die organisaties dan eigenlijk? Ze eten van twee walletjes: ze doen ter plaatse hun zin, en dat op kosten van een ander - de belastingbetaler.” Diezelfde belastingbetaler betaalt via een omweg ook nog de resterende 20 procent. Die bestaat uit giften, maar ook uit gewestelijke, provinciale en gemeentelijke subsidies.

Controle en transparantie

Dat is symptomatisch voor een sector die het maar normaal vindt dat we belastinggeld vrijmaken voor projecten omdat ze nu eenmaal ‘goed doen’. “Was ik er niet van overtuigd dat het over een blinde vlek gaat die wordt gevormd door idealisme, dan zou ik het arrogantie noemen”, vindt Bellens.



Ngo's eten van twee walletjes. Ze doen ter plaatse hun zin. En dat op kosten van de belastingbetaler.

Omdat ze bezorgd is over de kwaliteit van onze ontwikkelingssamenwerking hamert Bellens in de commissie Buitenlandse Zaken voortdurend op de controle op en transparantie van

de subsidies voor ngo's. “De internationale samenwerking van de toekomst heeft nood aan idealisme én aan realisme. Aan een goede taakverdeling, duidelijke afspraken en totale transparantie”, zegt Bellens. De maatregelen die Vlaams minister van Sport Philippe Muyters recent heeft genomen na de klachten rond misbruik in de sportwereld, kunnen daarbij dienen als inspiratie.”

Ethische code en meldpunt

“Het wordt hoog tijd om de arbeidsreglementen en gedragscodes van al onze ngo's door te lichten”, besluit Bellens.

“Er is nood aan een standaard voor iedereen die in het buitenland opereert: overheid, ngo's en privésector. Een algemene ethische code, een meldpunt, meldingsplicht voor organisaties en een jaarlijks verslag van het meldpunt lijken op zijn minst aangewezen. Burgers hebben het recht te weten wat er met hun geld gebeurt. Hooggestemde morele principes alleen zijn niet voldoende voor goed werk. Controle, transparantie en goede afspraken zijn onontbeerlijk. En het momentum daarvoor is er nu.”

Geen solidariteit zonder verantwoordelijkheid

Hoe zit het met uw spaargeld? Zijn onze banken sterker dan tien jaar geleden, toen de financiële crisis uitbrak? Die vragen beantwoordt het Europees Parlement elk jaar in zijn Bankenrapport. Europarlementslid Sander Loones schreef dat parlementaire rapport deze keer. Nooit eerder was de tekst zo kritisch.

2017 was een bewogen jaar voor de Bankenuie. De Spaanse Banco Popular en twee Venetiaanse banken gingen failliet, en opnieuw werden miljarden euro's aan belastinggeld in probleem-

Claude Juncker graag goednieuws-shows opvoert, dat wisten we al", zegt Loones. "Maar daarnaast is er de realiteit. De Europese banken hadden in juli 2017 nog steeds voor 1 biljoen euro (!)



Sander Loones: "Het kan niet dat de Vlaamse spaarders borg moeten staan voor landen die hun zaakjes niet op orde hebben."

banken gepompt. In Italië draait de belastingbetaler nog steeds op voor het wanbeleid van bankiers. En dat onder het goedkeurende oog van de Europese Commissie, die de Italiaanse politici niet op de tenen durft te trappen.

Europese goednieuws-shows

Het gaat economisch beter in Europa. Toch is het in de Europese bankensector allesbehalve rozengeur en maneschijn. "Dat de Europese Commissie van Jean-

aan rommelkredieten op de balans staan. Tal van landen kampen met al te hoge huizenprijzen. En de gratisgeld-politiek van de Europese Centrale Bank duwt financiële spelers al jaren in de richting van risicovolle investeringen. We moeten dus waakzaam blijven."

Regels zijn regels

Als reactie op de financiële crisis van 2007 verstrengde Europa de bankenregels. "Europa heeft de voorbije jaren

op dat vlak inderdaad goed werk geleverd", stelt Loones vast. "Jammer genoeg werden die strengere regels afgelopen zomer met slechts wisselend succes voor het eerst getest. Terwijl bij het faillissement van Banco Popular er helemaal géén beroep werd gedaan op belastingcenten, pompte Italië diezelfde zomer opnieuw voor miljarden euro's aan belastinggeld in falende Italiaanse banken. Ik roep in mijn rapport de Commissie dan ook op de gebruikte achterpoortjes te sluiten."

Verantwoordelijkheid en solidariteit

Dat de Italiaanse banken risico's meedragen, is in de eerste plaats het probleem van de Italianen. Maar dat zou snel kunnen veranderen. Zeker omdat de Europese Unie een Europees depositogarantiefonds wil oprichten. Vandaag is er een Belgisch fonds dat ons spaargeld tot 100 000 euro garandeert. Europa wil dat fonds in één grote Europese pot onderbrengen.

"De Belgische pot zou dan kunnen worden gebruikt voor het redden van spaarders in Italië. En wanneer het geld daardoor zou opgeraken, zouden onze eigen spaarders wel eens onbeschermd kunnen achterblijven", waarschuwt Loones. "De N-VA wil koste wat het kost voorkomen dat de bescherming van Vlaams spaargeld erop achteruitgaat."

Ook landen als Duitsland en Nederland vinden dat Italië eerst orde op zaken moet stellen in zijn bankensector. Wie vraagt om Europese solidariteit, moet eerst zijn verantwoordelijkheid opnemen om zijn eigen banken op te kuisen. "Facturen zomaar doorschuiven naar andere lidstaten, daar passen wij voor. Blinde transfers zorgen voor meer onverantwoordelijkheid. Dat zien we in België. En ook in Europa", besluit Loones.

Racisme tegen blanke boeren

“De plannen van de Zuid-Afrikaanse regering om blanke boeren zonder compensatie te onteigenen zijn verontrustend. Ze zetten de multiculturele samenleving in Zuid-Afrika onder hoogspanning”, meent Kamerlid Peter Luykx.

Het goedgekeurde voorstel tot onteigening komt van marxistisch oppositielid Julius Malema, die in het parlement allerminst verbindende taal sprak. Volgens hem is de tijd van verzoening afgelopen en dient de waardigheid van de zwarte bevolking te worden hersteld. Hij noemt blanke boeren misdadigers.

Antiblanke racisme

“Dat is zorgwekkende taal in een parlementair debat. Het principe van vrije meningsuiting grenst aan uitlatingen zoals racisme en haatverspreiding. Het voorstel van Malema getuigt van puur antiblanke racisme en bedreigt het principe van gelijkwaardigheid in de regenboognatie”, aldus Peter Luykx.

De politieke beslissing is een nieuwe klap voor de blanke boeren in Zuid-Afrika. De boeren hebben al decennialang te kampen met plaasmoorde: bloedige overvallen en roofmoorden

op hun boerderijen. Die gaan gepaard met wrede foltering, waarna de boeren vaak op een barbaarse manier worden gedood. De plaasmoorde schaden bovendien de voedselvoorziening en -veiligheid in het land. Het aantal commerciële boeren in Zuid-Afrika is sterk afgenomen.



Zimbabwe achterna

Die Zuid-Afrikaanse evolutie doet terugdenken aan het Zimbabwe van president Mugabe. Mugabes landonteigeningsbeleid herleidde zijn land tot een economische woestijn. De landherveredeling ging gepaard met chaos en geweld en resulteerde

in een massale hongersnood nadat de landbouwproductie ineens stortte. Zuid-Afrika moet vermijden dezelfde weg op te gaan.

Maar kersvers president Cyril Ramaphosa slaat een weg in die ingaat tegen de verzoeningspolitiek van Mandela en Tutu. Op termijn zal zijn beslissing de economie van Zuid-Afrika, vroeger nog geroemd als een van de vijf opkomende BRICS-landen,

zware schade toebrengen. “Ons land moet samen met Europa en de internationale gemeenschap een duidelijk signaal geven aan de ANC-regering dat de landonteigeningen niet bijdragen tot een eerlijkere samenleving”, waarschuwt Luykx.

Grote belangstelling voor studiemiddag N-VA Internationaal



De plaasmoorde en de onteigeningspolitiek krijgen weinig aandacht in de internationale media en beleidsmatige kringen. N-VA Internationaal, de internationale cel van onze partij, organiseerde op initiatief van Kamerlid Peter Luykx daarom een studiemiddag rond het thema. “De hoge opkomst levert hét bewijs dat de belangstelling voor dit thema erg groot is”, aldus Luykx.

Mark Andries leidde de druk bijgewoonde lezing in. Andries is de kabinetschef van Vlaams minister-president Geert Bourgeois en Zuid-Afrika-kenner. Op gevatte manier gidste hij zijn gehoor door de

geschiedenis van de relatie tussen Vlaanderen en Zuid-Afrika.

Vervolgens gaf Heinrich Matthee toelichting bij de realiteit van de boerderijaanvallen. Matthee, een politiek analist uit Nederland met Zuid-Afrikaanse wortels, benaderde de plaasmoorde vanuit diverse invalshoeken. Hij ging in op de gevolgen voor de economie en de voedselzekerheid en legde uit in welk politiek klimaat het geweld plaatsvindt.

Op naar jeugdige lokale besturen

Terwijl de N-VA in 2012 en 2014 volop inzette op de uitbouw van de partij en haar afdelingen, is het de komende jaren een uitdaging om een stabiel fundament te leggen voor de toekomst. En wie zijn daarvoor meer geschikt dan onze gedreven jongeren? Jong N-VA zet alvast in op de vorming van de vele jongerenkandidaten.

Jong N-VA organiseert al een tijdje periodieke vormingsmomenten over lokale beleidsthema's. Zo maakten onze jongeren al kennis met de basisbeginselen en goede praktijkvoorbeelden op het gebied van veiligheid, inburgering, ecologie, mobiliteit, ruimtelijke ordening, intergemeentelijke samenwerking en financiën. Daarbij laten we ons inspireren door lokale politici die al over heel wat ervaring beschikken. Het blijkt stuk voor stuk boeiende avonden.

Omzetten in de praktijk

Meer dan ooit zet Jong N-VA ook in op praktische vormingen die onze jongeren slagvaardig maken. Midden februari trokken we met een vijftigtal Jong N-VA'ers naar Dworp voor een driedaags WinterTreffen. Naast het uitwerken van de perfecte communicatiestrategie, de knepen van politieke gespreksvoering en het afleggen van huis-aan-huisbezoeken, leerden de aanwezigen via enkele praktijksessies onderhandelen, debatteren, pers-



Koenraad Degroote, burgemeester van Dentergem en Kamerlid, legt uit hoe een gemeentebestuur werkt.

berichten en artikels schrijven en interviews geven voor een camera. Daarenboven kwamen de sociale media uitgebreid aan bod met vormingen over Facebook, Instagram en de online interactie met de burgers. En ook Catalaans president Carles Puigdemont kwam met veel enthousiasme vertellen over zijn campagne-ervaringen in zijn thuisstad Girona.

Tips van jonge mandatarissen

Op vijf over het land verspreide avonden brachten we ervaren jongeren en politieke nieuwelingen samen om van elkaar te leren. Onder het motto 'Jongeren in de politiek' wisselden ze tips uit over het voeren van de ideale campagne en over de

interactie met de burger, leerden ze zich politiek profileren als jongere en verzamelden ze ideeën rond jeugdbeleid. Vijfentwintig jonge mandatarissen deelden er hun verhaal, telkens vanuit hun eigen ervaringen. Leerrijke gesprekken, zonder meer.

In 2018 gaan we verder ...

Maar daarmee eindigt het traject voor Jong N-VA nog niet. Dit voorjaar blijven we inzetten op het



aanleren van nuttige vaardigheden. Debattrainingen zijn daarbij een vaste waarde, net als cameratrainingen. Daarnaast ligt nog een vorming over vloggen - het aanleggen van een online videodagboek - op de plank, net als spreektrainingen voor grotere groepen. En ook na de verkiezingen blijven we onze jongeren ondersteunen. Denk daarbij aan simulatiegemeenteraden en workshops om een goed dossier te leren aanleggen.

Kortom, Jong N-VA gaat voluit voor jeugdige lokale besturen, met heel veel Jong N-VA'ers aan het roer.



An De Moor: “De hype rond meertalig onderwijs mag niet eindigen in nul-taligheid”

Heeft het Nederlands toekomst als academische taal? An De Moor meent van wel. Haar pleidooi voor een stevigere positie van het Nederlands in het hoger onderwijs leverde haar de Lofprijs der Nederlandse taal 2017 op. An De Moor is taalcoördinator aan de Odisee-hogeschool en de KU Leuven campus Gent en Brussel.

Odisee-studenten moeten aan het begin van hun traject een taaltest afleggen. Waarom is Nederlandse taalvaardigheid zo belangrijk?

“Taalvaardigheid is essentieel voor studiesucces. Studenten moeten namelijk via steeds complexer taalgebruik kennis en vaardigheden met betrekking tot hun toekomstige beroep verwerven. We stellen in het hoger onderwijs vast dat een jaarlijks toenemend aantal startende studenten te weinig lees- en schrijfervaring heeft. Ook vakdocenten moeten studenten wijzen op het belang van taal en dus communicatievaardigheid. Studenten maken moeilijk de ‘transfer’ tussen de niet-taalvakken en wat ze in de taallessen hebben geleerd. Vergeet ook niet: studenten moeten evolueren van een schooltaalniveau naar academische en professionele taalvaardigheid. Ze kunnen dat vaak niet meer alleen. Extra taalondersteuning voor studenten die achterophinken, kán zinvol zijn, maar het is geen duurzame oplossing.”

Waarom is het Nederlands als academische taal wenselijk?

“Daarvoor zijn zeer veel goede argumenten te vinden. Ik noem er slechts een paar. De toegankelijkheid en de

binding met de samenleving staan op het spel als we blind toegeven aan de druk van de verengelsing. Ook studenten dreigen daarvan de dupe te worden, tijdens hun opleiding en erna. Artsen, apothekers, psychologen, leraren, vastgoedmakelaars, sociaal werkers en ambtenaren hebben toch in de eerste plaats het Nederlands nodig om te kunnen omgaan met hun patiënten, klanten of leerlingen, en om dus te kunnen functioneren in de maatschappij, die hun opleiding trouwens mee financierde. Ten tweede dreigt er door verengelsing niet alleen woord- en functieverlies van het Nederlands, maar wordt de ontsluiting van wetenschappelijke kennis in het Nederlands in alle kennisdomeinen moeilijk of onmogelijk. We moeten echt vermijden dat het Nederlands een ‘kombuistaal’ wordt en als relevante academische taal en als publicatietaal verdwijnt.”

Hoe staat u tegenover het pleidooi voor andere talen dan het Nederlands in de Vlaamse scholen?

“De modieuze hype rond meertalig onderwijs mag niet eindigen in nul-taligheid. Het goed aanleren van het Nederlands blijft de topprioriteit: het is de motor voor integratie én de taal die ons allen bindt. Kennis en gebruik van het Nederlands zorgen voor welbevinden en hebben als resultaat dat de verschillende culturen niet naast elkaar maar met elkaar samenleven. Dat heeft niets te maken met xenofobie taalnationalisme. Wel met respect voor de taal waaraan we een belangrijk deel van onze identiteit ontlenen en waarin we ons het beste kunnen uitdrukken. De Nederlandse Taalunie merkte bovendien terecht op: ‘Het Nederlands verliest aan vitaliteit wanneer mensen in een of meer maatschappelijke domeinen minder Nederlands en meer andere talen gebruiken.’”



An De Moor: “We moeten vermijden dat het Nederlands als relevante academische taal en als publicatietaal verdwijnt.”

Bedankt, Patrick!

Eind 2018 neemt oud-parlementslid Patrick De Groote definitief afscheid van de politiek. Patrick kan terugblikken op een verdienstelijke politieke carrière van dertig jaar, zowel in het federaal parlement en de Senaat als in de gemeenteraad van Oostkamp, waar hij sinds 1989 zetelt. Met een groot verrassingsfeest zette het afdelingsbestuur van N-VA Oostkamp Patrick nog eens extra in de bloemetjes.



© N-VA

N-VA bakt ze bruin!

Schepen Karim Van Overmeire bakte 1 500 wafels ter gelegenheid van het afscheid van de oude bibliotheek in Aalst.



De voorbije maand zagen we tal van N-VA'ers wafels bakken. Pirre bakte ze bruin op de wafelbak in Niel, op de vooravond van de vasten.



En ook in Wijnegem hield burgemeester Ivo Wynants een heuse wafelenbak!

Succesvolle Facebookactie N-VA Wielsbeke



Gemeente Steenokkerzeel promoot praattafels met broodzakken

De gemeente Steenokkerzeel promoot haar 'praattafels voor anderstaligen' met onder andere bedrukte broodzakken. 10 000 exemplaren zijn verdeeld onder de verschillende bakkers in de gemeente.

Tijdens de praattafels gaan Nederlandstaligen en anderstaligen met elkaar in gesprek in het Nederlands. Ze praten over allerlei eerder luchtige onderwerpen, zodat de anderstaligen vlot hun Nederlands kunnen oefenen en bijschaven.



Steenokkerzeel organiseert de praattafels al enkele jaren. Toch is nog niet iedereen in de gemeente op de hoogte van het initiatief. Met de broodzakken hopen ze daarom de aandacht te trekken van een grote groep nieuwe mensen.



'Gewone' onthaalmoeders voor kinderen met beperking

Vaak zijn ouders niet op de hoogte dat zij ook bij een onthaalouder terecht kunnen wanneer hun kindje een beperking heeft. In Zemst slaan zeven onthaalouders daarom de handen in elkaar, samen met de dienst voor onthaalouders.

"Samen werken we een initiatief uit om het zorgaanbod te verbreden", zegt schepen van Kinderopvang Kathleen Goovaerts. "Met dit initiatief maken we ouders duidelijk dat ze ook met kindjes met een hogere zorgnood terecht kunnen bij onthaalouders, en dat die worden opgeleid en ondersteund om die kindjes op te vangen."

De gemeente en de onthaalouders werken hiervoor samen met Villa Clementina, een geïntegreerd en inclusief kinderdagverblijf met heel wat expertise.



Schepen Kathleen Goovaerts was zelf onthaalouder en zaakvoerder van een zelfstandige kinderopvang.

100ste 'missing link' is van de baan

Doelstelling bestuursakkoord bereikt



Schepen Kennis en Antwerpse districtsburgemeester Paul Cordy (rechts) rijden met fanfare de Pestalozzistraat in. Foto: Kioni Papadopoulos

© gva.be, februari 2018

Antwerpen werkt 100ste ontbrekende schakel weg

In de stad Antwerpen is de honderdste ontbrekende schakel in het fietsroutenetwerk weggewerkt: de kasseien in de Pestalozzistraat op het Kiel zijn verwijderd en vervangen door asfalt en verkeersdrempels. Voor schepen van Mobiliteit Koen Kennis en districtsburgemeester Paul Cordy voldoende reden om met fanfare, toeters en bellen de nieuw aangelegde straat in te rijden.

Honderd schakels was de ambitie van het stadsbestuur deze legislatuur. Toch wil de stad het komende jaar nog meer dan twintig extra verbindingen aanpakken. Want een fietsroute is maar zo veilig als zijn zwakste schakel.

N-VA Maldegem brengt ons op ideeën



N-VA plaatst ideeënbus

MALDEGEM
Tijdens haar nieuwjaarsreceptie stelde N-VA het concept 'De ideeënbus' voor. "We schreven meer dan tweehonderd verenigingen aan en vroegen hen naar voorstellen die we kunnen toevoegen aan ons partijprogramma", zegt N-VA-voorzitter Lieven Bauwens. "Ideeën kunnen per brief gedeponerd worden in onze gele brievenbus aan het Oud Stadhuis of kunnen doorgestuurd worden via onze website www.ik-heb-een-idee.be." (MIRA)

© Het Nieuwsblad, 7 februari 2018

N-VA profileert zich als werkgever

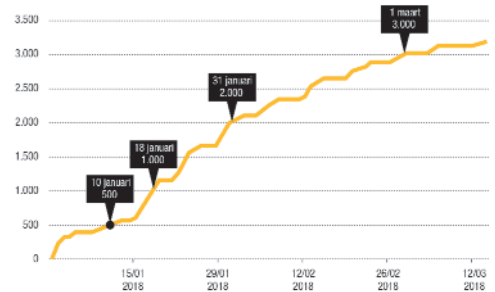
In februari nam de N-VA deel aan de Jobinfoeurs van de KU Leuven, waar bijna afgestudeerde masterstudenten kunnen kennismaken met verschillende werkgevers. Omdat een politieke partij niet voor de hand ligt als werkgever, helpt de aanwezigheid op zo'n beurs om de N-VA ook als werkgever kenbaar te maken bij studenten.

Geïnteresseerde studenten konden hun vragen afvuren op de aanwezige fractiemedewerker en adviseur van de studiedienst, die uit eerste hand getuigden over hun job bij de N-VA. Ook de collega's van de personeelsdienst gaven de studenten een inkijk in het werk dat gebeurt achter de schermen en een duidelijk beeld van de jobinhoud als medewerker op een fractie of het partijsecretariaat. **Hebt u interesse om bij de N-VA te werken?** Op www.n-va.be/vacatures vindt u een overzicht van onze openstaande vacatures. Vindt u er geen passende vacature? Ook spontaan solliciteren kan. Niet twijfelen, gewoon doen!



Meer dan 3 000 nieuwe leden

Nooit eerder sloten zoveel nieuwe leden zich op zo'n korte tijd aan bij onze partij: sinds de start van dit ledenjaar zijn dat er maar liefst 3 000. Ondertussen draait ook de ledenhervorming op volle toeren. Is er nog iemand die niet gelooft dat de N-VA een grote volkspartij is én blijft?



De Verandering Werkt, ook voor wie onderneemt

Dat ondernemers op de N-VA kunnen rekenen, staat als een paal boven water. Ons beleid moedigt ondernemerschap aan. En dat zal niet onopgemerkt voorbijgaan.

Het Zomerakkoord van de federale regering omvat heel wat maatregelen voor een aantrekkelijker ondernemersklimaat. Denk maar aan de historische hervorming van de vennootschapsbelasting. Maar dat is niet het enige. Een zaak starten, uitbouwen en stopzetten is gemakkelijker dan ooit.



Mailing en online campagne

Om die realisaties onder de aandacht te brengen, voert de N-VA in de week voor de paasvakantie een campagne die zich specifiek richt op kmo's en zelfstandigen. Duizenden onder hen ontvangen rond 26 maart een folder in de bus.



Als kers op de taart voeren we ook online campagne met banners, advertenties op sociale media en zelfs een live sessie met minister van Financiën Johan Van Overtveldt op Facebook, op woensdag 28 maart om 12.30 uur. Meer informatie én de folder vindt u ook op www.n-va.be/zomerakkoord.

5 x 1000 km tegen kanker

Al enkele jaren steunt de N-VA de 1000 km voor Kom op tegen Kanker, die telkens in het hemelvaartweekend wordt georganiseerd. Dat doen we in de eerste plaats door zelf mee te fietsen en onze deelname te koppelen aan een leuke veilingactie om de nodige fondsen te werven.

Het N-VA-peloton is de voorbije jaren trouwens stevig gegroeid. Dit jaar sturen we van 10 tot 13 mei vijf teams op pad die elk 1000 km voor hun rekening nemen.

En ook in 2018 springen enkele N-VA-prominenten in het zadel, zoals ministers Ben Weyts en Johan Van Overtveldt.



Ook u kan steunen

- Stort een gift op het rekeningnummer BE14 7331 9999 9983 (BIC-code: KREDBEBB). Belangrijk: vermeld als mededeling zeker het N-VA-actienummer '170-043-275 + GIFT'.
- Of doe vanaf 23 april een bod op een van de vele unieke activiteiten of hebbingen die bekende N-VA'ers veilen ten voordele van Kom op tegen Kanker. Meer informatie leest u in de volgende editie van het magazine.

N-VA vierde 50 jaar Leuven Vlaams

Tijdens een dag vol evenementen blikte de N-VA op 24 februari samen met de Leuvense partijafdeling terug op 50 jaar Leuven Vlaams.

In de voormiddag waren Leuven's kandidaat-burgemeester Lorin Parys en N-VA Leuven de gastheer. Na een ontbijt en een film over Leuven Vlaams kregen de bijna 250 aanwezigen een rondleiding door Leuven. Onder begeleiding van stadsgidsen stonden ze stil bij de vele plaatsen in Leuven die 50 jaar geleden het strijdtoneel van Leuven Vlaams waren.



In de namiddag woon-

den meer dan 800 aanwezigen de academische zitting met onder anderen Louis Vos en Benno Barnard bij. N-VA-voorzitter Bart De Wever sloot af met een uitgebreid essay. Daarin stelde hij dat Leuven Vlaams weliswaar een einde maakte aan onze Vlaamse immobiliteit, maar meteen ook ons land als een geblokkeerde democratie blootlegde.



Kon u er niet bijzijn of blikte u graag terug op de herdenkingsdag? Dan vindt u op www.50jaarleuvenvlaams.be een sfeerreportage, de link naar het fotoalbum en de volledige toespraak van Bart De Wever.

Topdiplomaat en Vlaams-nationalist Hans De Belder (1938-2018)

Op 13 maart overleed Hans De Belder, gewezen VU-senator én topdiplomaat. Zijn familiale wortels voorspel- den nochtans geen carrière in de diplomatie: Hans groeide op in een gezin dat tijdens de bezetting collabo- reerde. Vader Jozef, journalist en dichter, en moeder Line Lambert, lerares geschiede- nis en schrijfster, belandden daarom tijdens de repressie enige tijd in de gevangenis.

Toch kon Hans van 1956 tot 1961 rechten en diploma- tieke wetenschappen stude- ren aan de Universiteit Gent. Hij werd diplomaat in Rome, Milaan, Parijs, Wenen, New York en bij de Europese Unie in Brussel. Maar bij de verkiezingen

van 1987 zocht de Volksunie de Vlaamsgezinde diplomaat aan als verruimingskandidaat. Van 1987 tot 1991 zetelde hij voor de VU in de Senaat. Hij zat er de Senaatscommissie Buiten- landse Handel voor. Als senator verwierf De Belder in 1990 bekendheid toen hij kolonel Khadafi in Tripoli bezocht in een



poging de familie Houtekins-Kets vrij te krijgen. Die Frans-Bel- gische familie was in 1985 op de Middellandse Zee van hun boot, de Silco, gekidnapt door Libische agenten. Uiteindelijk zou de toenmalige regering de Belgische familieleden ruilen voor de vrijlating van terrorist Said Al Nasr, die in 1980 in Ant- werpen handgranaten had geworpen naar een groep joodse kinderen.

De Belder nam de draad van zijn diplomatieke carrière weer op als algemeen direc- teur van Export Vlaanderen (1991-1996), gevolmachtigd vertegenwoordiger van de Vlaamse minister bevoegd voor Buitenlands Beleid (1996-2001), diplomatiek raadgever van de Vlaamse

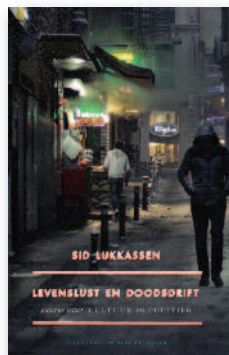
minister voor Buitenlands Beleid en als secretaris-generaal van de Vergadering van de Europese Regio's (2001-2003).

Van bij de start van de partij bleef Hans De Belder trouw lid van de N-VA.

MEERWAARDE

Levenslust en doodsdrijf

“De gevestigde media hebben ons jarenlang geïnstrueerd hoe we moeten denken; wat we om ons heen zien rijmt echter niet meer met wat zij ons leren.” De allereerste zin in de inleiding van *Levenslust en doodsdrijf* zet meteen de toon. Het boek is een verzameling essays waarin de Nederlandse filosoof Sid Lukkassen inspeelt op het debat over de ondergang van West-Europa.



Hij schrijft onder meer over cultuurmarxisme, vrijheid van menings- uiting, mediakritiek en de terreur van positiviteit. Met *Levenslust*

en *doodsdrijf* wil Lukkassen aantonen hoe politiek en cultuur elkaar beïnvloeden.

Sid Lukkassen, Levenslust en doodsdrijf, uitgeverij De Blauwe Tijger, 22 euro

5 x gratis

Vijf lezers krijgen van ons een exemplaar van *Levenslust en doodsdrijf*. Ze moeten wel het juiste antwoord kennen op de vraag: **“Van welke politicus is de uitspraak dat immigratie nodig is om inteelt te voorkomen?”** Stuur uw antwoord voor 5 april naar magazine@n-va.be of naar N-VM, Konings- straat 47 bus 6, 1000 Brussel.

STATIEGELD

IS STATIEGELD DE OPLOSSING VOOR ZWERFVUIL?

WIE ZAL DIT BETALEN?



Statiegeld

+



Extra kost voor
inzamelpunt

+



Extra kost voor
aangepaste
verpakking

+



Prijsverhoging
voor de klant

Nóg
duurder dan
buurlanden!

WERKT DIT SYSTEEM?

Enkel teruggave van
statiegeld voor blikjes en PET
die voor onze markt bestemd zijn



1 Belg op de 3
koopt 1x per
jaar zijn blikjes
en PET over
de grens.

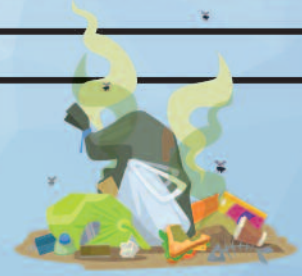
Drempelverhogend



Afschaffing
van de
PMD-zak



Stockage thuis van
niet samengedrukte
drankverpakkingen



WAT MET ZWERFVUIL?

Zwerfvuil is meer dan
alleen PET en blik

Percentage
drankverpakkingen
bij het zwerfvuil



Autosnelweg
12,6%



Winkelstraat
1,5%

70%
sigaretten-
peuken!

DE N-VA KIEST VOOR EEN STRUCTURELE AANPAK VAN ZWERFVUIL



KRINGLOOPMODEL in
plaats van WEGWERPMODEL

PRODUCENTEN OOK VERANTWOORDELIJK



- PMD uitbreiden naar alle verpakkingen
- Verantwoordelijk voor eigen zwerfvuil

CONSUMENT MEER RESPONSABILISEREN

- Strengere handhaving
- Verdere sensibilisering

Nieuw-Vlaams Magazine wordt uitgegeven door vzw Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut en is het partijblad van de Nieuw-Vlaamse Alliantie (N-VA). Het wordt verzonden onder een folie op basis van zetmeel die 100 % biologisch afbreekbaar is.

Coördinatie en eindredactie:
Nele Hiers.

Medewerkers:
Bram Bombeek, Maarten Debruyne, Jeroen Dujardin, Stefaan Huysentruyt, Jong N-VA, Joachim Pohlmann, Joris Sterckx, Jan Van Camp, David Vandekerkhove

Directeur:
Piet De Zaeger.

Vormgeving en druk:
JM-Grafische vormgeving, Spiegel 1,
9860 Oosterzele, T. 09 362 74 33.

Foto voorkaft: © Anne Deknock
Foto's inhoud blz. 3:
© N-VA - © iStock - © iStock

Jaarabonnement:
€ 12,50 op rekeningnummer
BE83 4350 2597 0115 van VPRTI vzw.

Contact:
T. 02 219 49 30
Fax 02 217 35 10
E-mail: magazine@n-va.be

Dit nummer werd afgesloten op 16 maart 2018.

Wenst u onze wekelijkse digitale
nieuwsbrief te ontvangen?
Schrijf u dan nu in via www.n-va.be/nieuws



[facebook.com/nieuwvlaamsealliantie](https://www.facebook.com/nieuwvlaamsealliantie)



volg @de_NVA op Twitter



@de_NVA op Instagram

V.u.: Bart De Wever, VPRTI vzw,
Koningsstraat 47 bus 6 - 1000 Brussel

“

Eén orgaandonor kan tot acht levens redden. Registreren blijft daarom nodig.



Kamerlid Valerie Van Peel zorgde er mee voor dat u zich binnenkort niet enkel op het gemeentehuis maar ook via uw huisarts of elektronische identiteitskaart kan registreren als donor.